

*Γράφει ο **Γεράσιμος Ταυρωπός*** Η Ράνια Αντωνοπούλου δεν ήταν για τον Αλέξη Τσίπρα μια τυχαία επιλογή. Στήριζε σε αυτήν την υλοποίηση ενός φιλόδοξου σχεδίου για «μαζική» δράση κατά της ανεργίας από τον πρώτο χρόνο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, με το γνωστό πρόγραμμα δημιουργίας έως 300.000 θέσεων εργασίας 12μηνης διάρκειας, με εργοδότη το Δημόσιο, με αμοιβή τον κατώτατο μισθό και με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη.

Κείνσιανών πεποιθήσεων η ίδια, πιστεύει -και ορθώς- ότι με 1,5 εκατ. άνεργους είναι αστειό να λέγεται ότι το πρόβλημα είναι η προσφορά εργασίας. Χρειάζεται λοιπόν να λειτουργήσει το κράτος σαν «εργοδότης τελευταίας καταφυγής». Το πρόγραμμα για 300.000 θέσεις εργασίας τον πρώτο χρόνο εντασσόταν ακριβώς σε αυτή τη λογική, και πάνω του στηριχτηκαν -και δικαίως- πολλές προσδοκίες για άμεσα και απτά αποτελέσματα στη μάχη κατά της ανεργίας. Όμως -φευ- το «καράβι» της κυρίας Αντωνοπούλου συγκρούστηκε διαδοχικά με δύο «παγόβουνα». Πρώτα, με τον εγκλωβισμό της κυβέρνησης στον κανόνα της «αποφυγής των μονομερών ενεργειών» ύστερα από την υπογραφή της συμφωνίας στο Eurogroup της 20ής Φεβρουαρίου. Το πρόγραμμα «300.000 θέσεις εργασίας τον πρώτο χρόνο» ήταν ο... ορισμός της μονομερούς ενέργειας, αφού απαιτούσε δημόσιους πόρους 1,5 δισ. για τον πρώτο χρόνο. Όταν εξήγγειλε το πρόγραμμα από το βήμα της ΔΕΘ τον περασμένο Σεπτέμβριο, ο κ. Τσίπρας είπε ότι θα χρηματοδοτηθεί από το ΕΣΠΑ και τα διαθέσιμα υπόλοιπα του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ), τα περιλάλητα 11,4 δισ. ευρώ. Είναι όμως γνωστό ότι στις 20 Φεβρουαρίου αναγκάστηκε να υπογράψει -μεταξύ άλλων- ότι παραιτείται ολοσχερώς από τη χρησιμοποίηση μέρους ή όλου από αυτά τα 11,4 δισ...

Τι απέμενε λοιπόν σαν πηγή χρηματοδότησης; Το ΕΣΠΑ, δηλαδή το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, που χρηματοδοτεί δράσεις κατά της ανεργίας. Εδώ η κυρία Αντωνοπούλου συγκρούστηκε με το δεύτερο... παγόβουνο: τη λογική της «κατάρτισης» και τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ).

Εδώ πρόκειται για πραγματικό παραλογισμό, που είναι όμως άμεση απόρροια της λογικής ότι το πρόβλημα της ανεργίας είναι πρόβλημα προσφοράς εργασίας (και όχι ζήτησης εργασίας από τον επιχειρηματικό τομέα). Χρειάζεται λοιπόν να προσφέρουμε εργασία με πιο «ποιοτικά» χαρακτηριστικά. Άρα χρειάζεται κατάρτιση των ανέργων. Ποιος και πώς θα την κάνει; Τα ΚΕΚ...

Έτσι στήθηκε ένας... τερατώδης μηχανισμός – πανελλαδικό δίκτυο ΚΕΚ, που στα τρία τελευταία ΕΣΠΑ «μασούλησε» ούτε λίγο ούτε πολύ περί τα 15 δισ. ευρώ. Από αυτά, το 60% έμειναν στα ταμεία των ΚΕΚ και μικρό ποσοστό πήγε στους άνεργους.

Τι είδους κατάρτιση δίνουν τα ΚΕΚ; Μαζεύουν άνεργους και τους εκπαιδεύουν πανομοιότυπα σε προγράμματα υπολογιστών (word, excel κ.λπ.)! Όποια και αν είναι η προηγούμενη απασχόλησή τους και ανεξαρτήτως των πραγματικών αναγκών στην αγορά εργασίας (που έτσι κι αλλιώς είναι κλειστή).

Με λίγα λόγια, τι κάνουμε για την ανεργία; Επιδοτούμε με τεράστια ποσά τα ΚΕΚ. Επειδή όμως «είναι πολλά τα λεφτά, Άρη», τα ΚΕΚ έχουν γίνει ένας mega-μηχανισμός κατανάλωσης πόρων του ΕΣΠΑ που με τα χρόνια απέκτησε τρομακτική ισχύ και πολιτικές

«πλάτες»... οικουμενικού φάσματος, δηλαδή σχεδόν από όλα τα πολιτικά κόμματα. Είναι λοιπόν ένας «ατράνταχτος» μηχανισμός, που επιπλέον στηρίζεται στην εξίσου «ατράνταχτη» επιμονή της Κομισιόν στη λογική της κατάρτισης.

Η Ράνια Αντωνοπούλου προσπάθησε να αλλάξει το «σενάριο». Να γίνει καταγραφή των αναγκών των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα σε μια σειρά από ειδικότητες (από κοινωνικούς λειτουργούς μέχρι υδραυλικούς και από ηλεκτρολόγους μέχρι φύλακες αρχαιολογικών χώρων) και να διατεθούν οι πόροι για την ανεργία ώστε να καλυφθούν τέτοιες, πραγματικές ανάγκες. Προσπαθώντας όμως να αλλάξει τη λογική της κατάρτισης, βρέθηκε να δίνει απεγνωσμένο αγώνα τόσο εναντίον του πανίσχυρου μηχανισμού των ΚΕΚ όσο και εναντίον της Κομισιόν. Και έχασε για δεύτερη φορά...

Οι πληροφορίες μας λένε ότι τελικά κατέφυγε απελπισμένη στον Αλέξη Τσίπρα ζητώντας της στήριξή του. Ο πρωθυπουργός υποσχέθηκε να τη στηρίξει, αλλά προφανώς τώρα «καίγεται» με άλλα ζητήματα, και επίσης δεν είναι εύκολο να τα βάλει κανείς με το «κράτος εν κράτει» των ΚΕΚ...

Κάπως έτσι η Ράνια Αντωνοπούλου «αχρηστεύτηκε» και η τεράστια σπατάλη πόρων για την ανεργία συνεχίζεται, σε μια χώρα με πραγματικό αριθμό ανέργων πάνω από 1,5 εκατομμύριο.